Ao. 1856. Zaturdag,

No. 30. 8 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

Op een nader aan te kondigen tijdstip zal door het Koloniaal Bestuur, bij inschrijving worden aanbesteed de levering, voor *vier honderd* man troepen, van

1 pond *versch Rundvleesch*	's weeks per man.
½ pond *versch tam of wild Varkensvleesch*	
½ pond *Schapen of Herten Vleesch*	

Ten opzigte van beide laatstgenoemde artikelen is tot toelichting dienende, dat het niet de bedoeling is de levering uitsluitend uit *eene* der genoemde Vleeschsoorten te doen bestaan, maar om het te kort van de eene door de andere soort aantevullen.

En zal een voldoende tijdruimte worden gegund tusschen de aanbesteding en de levering.

Geschiedende deze voorloopige bekendmaking, opdat belanghebbenden, van het voornemen des Bestuurs onderrigt, zich tot de inschrijving kunnen voorbereiden.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

Op heden zijn in Ondertrouw opgenomen:
Johann Dieterich Horst
en
Carolina Agnese Horst.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.
Eerste afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde, van het vermissen van een *onopgeboeid* **CORJAAL**, gemerkt Theodorus Stoffel Gove. — zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormeld Corjaal niet te koopen, en uitgenoodigd, om dit Vaartuig, bijaldien hetzelve ter verkoop mogt worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 6 Maart 1856.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slavin *Louisa*, aankomende F. C. Kuster,
2o. De slaaf *Alboheur*, aankomende de minderjarigen Juliaan, Elisabeth en Antoinette Kuhn.

Terwijl sedert 1 Februarij ll als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Caro*, aankomende Helena Schmidt geb Mengel.
2o. De slaaf *Saul*, aankomende den houtgrond *Berlijn*,
3o. De slaaf *Dirk*, aankomende den minderjarige W. Balsem.
en 4o. De slaaf *Frans*, aankomende F. Neumann.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Belasting op het Personeel.

De waarnemende Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat overeenkomstig art. 8 der Publicatie dd. 14 October 1850 (Gouvernements Blad No. 15) de lijst der aangeslagenen in de *BELASTING OP HET PERSONEEL* ter inzage is liggende ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester dagelijks (behalve des Zondags), van en met den 8sten tot en met den 29n. dezer maand, van des morgens *acht* tot *elf* ure.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
A. WILDEBOER.

Transporten.

[588] Den 5den Maart 1856. A. Salomons, Vendumeester, aan H. S. Philips, van het Huis en Erf en verdere gebouwen aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 94, O. W. La. C. No. 84.

Idem. Dezelve aan S. Abendanon Sz., van ⅔ aandeelen in het bloote Erf aan de *Grave of Soldaten straat*, N. W. La. B No. 19, O. W. La. D. No. 46.

Idem. Dezelve aan Jb. Bo. de Mesquita Jz., van het Erf met de daarop staande Gebouwen, op den hoek van de *Korte Kerk* en *Keizer straten*, N. W. La. A No. 150, O. W. La. B No. 119.

Idem. Dezelve aan G. H. L. Bakker, van het Huis en Erf, in de 1e. Buitenwijk N. W. No. 37, O. W. La. A No. 11.

Idem. Dezelve aan J. A. Kross van het Huis, verdeeld in *twee* kamers, met het Erf aan de *Zwartenhovenbrug straat*, N. W. La. E No. 247*b*, O. W. La. D No. 459*a*.

Idem. Dezelve aan Albert W. Oppenheimer, van het Huis en Erf, aan den *Waterkant* en hoek van de *Kromme Elleboog straat*, N. W. La. A No. 122, O. W. La. A No. 65 en 91.

Paramaribo, den 5 Maart 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Rustenburg*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan tegen *KONTANTE BETALING*:

19 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van plantaadje af te halen.

Zullende de Inschrijvingsbilletten ter Griffie van het Geregtshof tot MAANDAG den 10n dezer, des morgens ten 9 ure, worden aangenomen. (3079)

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

SEQUESTERS

der plantaadje *Waterloo* bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan tegen *kontante betaling*:

25 BALEN SCHOONE KATOEN,

liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 10den dezer, des morgens ten *negen* ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer gecommitteerde tot de zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Katoen, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen worden. [3081]

Boodschap van den President der Vereenigde Staten.

(Vervolg en slot van ons vorig No.)

Ik herhaal u de aanbeveling, tot het laatste congres gerigt, dat voorzien worde in de benoeming van een commissaris, in overeenstemming met Groot-Brittannie, ten einde de grensscheiding welke het grondgebied van Washington van de daaraan grenzende Engelsche bezittingen scheidt, te bewaken en vast te stellen. Door de uitgestrektheid en het gewigt van het bestreden grondgebied, is een groot gevaar van botsing ontstaan tusschen de onderdanen van Groot-Brittannie en de burgers der Vereenigde Staten met inbegrip van de re-

pective authoriteiten in die streken. De hoop op eene spoedige schikking heeft tot nu toe de beide partijen teruggehouden om door geweld te doen gelden wat beide partijen als een regt beschouwden. Een langer uitstel, van den kant der beide regeringen zoude de moeijelijkheden en gevaren van dit geschil echter vermeerderen.

» Er bestaat een misverstand ten opzigte van den omvang, het karakter en de waarde der eigendomsregten van de *Hudson's Bay Company* en den eigendom van de *Pugets Sound Agricultural Companij*, voorbehouden in ons tractaat met Groot Brittannie betrekkelijk het Oregon-gebied. Ik heb grond te gelooven, dat een afstand van de regten der beide maatschappijen aan de Vereenigde Staten, hetwelk het meest afdoende middel zoude zijn, om alle kwestie te schikken, op billijke voorwaarden kan verkregen worden, en met het oog op dat doel vestig ik de aandacht van het congres op dit punt.

» De kolonie van New Foundland de wet, vereischt bij het tractaat van 5 Junij 1854, in uitvoering gebragt hebbende, wordt geplaatst op denzelfden voet, met opzigt tot de commerciële betrekkingen tot de Vereenigde Staten, als de overige Noord-Amerikaansche provincien van Engeland.

» De commissie welke dit tractaat op het oog had, ter vaststelling van de regten der visscherij in de rivieren en mondingen van rivieren op de kusten van de Vereenigde Staten en de Noord Amerikaansche provincien van Engeland is georganiseerd en heeft haren arbeid begonnen.

» *De Sondtol*. Overeenkomstig de magtiging ons door het senaatsbesluit van 3 Maart 1855 gegeven, werd den 14den April daaraanvolgende aan Denemarken kennis gegeven, dat onze regering voornemens is gebruik te maken van de clausule van het Deensch-Amerikaansche tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart, volgens welke het zoowel aan de eene als aan de andere contracterende partij, na verloop van 10 jaren geoorloofd is, een einde aan het verdrag te maken, door het een jaar van te voren op te zeggen.

De overwegingen, die mij er toe gebragt hadden, de aandacht van het congres op die conventie te vestigen en die den senaat bewogen hebben het bovengenoemde besluit te nemen, bestaan nog in hare volle kracht. De conventie bevat een artikel, hetwelk de Vereenigde Staten wel niet direct verpligt zich te onderwerpen aan de heffing van den tol op de Amerikaansche schepen en ladingen, welke naar de Oostzee gaan of van daar komen, maar dat toch kon geinterpreteerd worden als die verpligting op te leggen. Daar de heffing van die regten door geen enkel beginsel van internationaal regt gewettigd is, was het regt en pligt voor de Vereenigde Staten zich vrij te maken van de mogelijke gevolgtrekking van zulk eene verbindtenis, ten einde geheel vrij te zijn om in deze kwestie te handelen, op de wijze als hunne algemeene belangen en hunne eer dit zullen vorderen.

» Ik ben nog altijd van gevoelen, dat de Vereenigde Staten zich niet moeten onderwerpen aan de betaling van den Sondtol, minder om het verdrag er van (hetwelk slechts eene bijzaak is), dan wel omdat de betaling gelijk staat met de erkenning, dat Denemarken het regt heeft een der groote zeewegen te beschouwen als eene gesloten zee en de scheepvaart door die zeeëngte als een voorregt, voor het genot waarvan men eene schatting kan heffen van hen, die er gebruik van moeten maken.

» Bij eene vroegere gelegenheid, welke niet zonder analogie met de tegenwoordige is, heeft onze regering haar besluit aan den dag gelegd de vrijheid der zeeën en der natuurlijke groote wegen voor de scheepvaart te handhaven. De Barbarijsche staten hadden sinds langen tijd de betaling eener schatting geeischt van alle natien, wier schepen de Middellandsche bezochten. Op de laatste aanvraag tot betaling door hen aan de Vereenigde Staten gerigt, antwoordden deze, hoewel minder van hunne afpersingen te lijden hebbende dan vele andere natien, op eene categorische wijze, dat zij boven de schatting, aan den oorlog de voorkeur zouden geven. Wij openden aldus den weg tot bevrijding van den wereldhandel van eene smadelijke belasting, waaraan de magtigste natien van Europa zich zoolang hadden onderworpen.

» Zoo de wijze van betaling van den Sondtol al verschilt van die der schatting, welke eertijds aan de Barbarijsche staten werd voldaan, dan is de vordering van Denemarken toch niet beter in regten gegrond. Beiden waren in hare oorsprong niets dan eene belasting op een natuurlijk en algemeen regt, afgeperst door staten, welke vroeger de magt hadden om het vrije en zekere genot van dat regt te belemmeren, doch welke thans die magt niet meer bezitten.

» Hoewel Denemaken onze beweringen ten opzigte van de vrijheid van den Sond en de Belten verwerpt, heeft het zich bereid verklaard de eene of andere nieuwe schikking omtrent dit onderwerp te treffen, en de daarbij betrokken regeringen, waaronder ook die van de Vereenigde Staten, uitgenoodigd zich te doen vertegenwoordigen op eene conferentie, te houden met het doel om een voorstel der Deensche regering in overweging te nemen, betreffende de kapitalisatie van den Sondtol en de verdeeling van de als schadeloosstelling te betalen som, over de verschillende regeringen, naar verhouding van hare respective handelsscheepvaart in de Oostzee. Ik heb, in naam der Vereenigde Staten, geweigerd aan de uitnoodiging te voldoen, en wel om de meest afdoende redenen.

» In de eerste plaats heeft Denemarken sich niet bereid verklaard aan de conferentie de kwestie te onderwerpen van het regt dat het kan hebben om den Sondtol te heffen. Een tweede grond is, dat de conferentie, ook wanneer zij gemagtigd werd deze bijzondere kwestie te onderzoeken, toch niet competent zoude zijn het mede daarin begrepen groote internationale beginsel te behandelen, hetwelk even goed andere kwestien van commerciele en maritieme vrijheid als het problema van de toelating in de Oostzee betreft. Voor alles blijkt echter uit de uitdrukkelijke bewoordingen van het voorstel, het voornemen om de kwestie van den Sondtol met eene andere daaraan geheel vreemde aangelegenheid — het evenwigt van magt onder de Europesche Staten — te vermengen en daaraan ondergeschikt te maken.

» Hoewel dit voorstel verwerpende en op het regt van vrije doorvaart naar en uit de Oostzee blijvende staan, verklaarde ik niettemin dat de Vereenigde Staten gaarne bereid zijn met de overige mogendheden zamen te werken, ten einde Denemarken op eene vrijgevige wijze schadeloos te stellen voor de voordeelen, welke de handel voortaan zal kunnen trekken uit de door dat rijk gemaakte onkosten voor de verbetering en veiligheid der scheepvaart in den Sond en de Belten.

» Ik leg u hierbij verschillende documenten over, welke betrekking hebben op deze kwestie, en waarin mijne inzigten uitvoeriger zijn ontwikkeld. Mogt eene bevredigende regeling niet spoedig tot stand komen, dan zal ik uwe aandacht andermaal op deze zaak vestigen, en u aanbevelen zulke maatregelen te nemen, als mij noodzakelijk zullen voorkomen om de regten der Vereenigde Staten, in zooverre die door de eischen van Denemarken mogten zijn verkort, te waarborgen en te handhaven.

» *Frankrijk*. Het strekt mij tot groote vreugde, u te kunnen mededeelen, dat, sedert de verdaging van het laatste congres het toen tusschen de Vereenigde Staten en Frankrijk bestaande verschil, betrekkelijk den Franschen consul te San Francisco op eene bevredigende wijze geschikt is, en dat de betrekkingen tusschen de beide natien van den meest vriendschappelijken aard zijn.

» *Griekenland*. Tusschen de Vereenigde Staten en het koningrijk Griekenland is sedert verscheidene jaren eene kwestie hangende geweest, daaruit voortspruitende, dat de Grieksche authoriteiten een aan den Amerikaanschen consul te Athene behoorend eigendom gesequestreerd hadden, waarover vroeger ernstige discussien werden gevoerd. Ook deze kwestie is onlangs tot bevrediging van den betrokken consul en van de beide regeringen opgelost.

» *Spanje*. Tot Spanje staan wij nog steeds in vriendschappelijke betrekkingen en wij hebben eenige vorderingen gemaakt in het erlangen van voldoening voor eenige verongelijkingen, waarover onze regering zich te beklagen had. Niet alleen heeft Spanje het gedrag van de ambtenaren, die op eene onwettige wijze de stoomboot *Black Warrior* te Havana hebben in beslag genomen en aangehouden, gedésavoueerd en afgekeurd; het heeft ook de als schadeloosstelling gevorderde som voor het door burgers der Vereenigde Staten, tengevolge van die aanhouding geledene schade, betaald.

» Ten gevolge van een verwoestenden orkaan, welke Cuba in 1844 bezocht, vaardigde het opperste bewind een decreet van dat eiland uit, waarbij voor den tijd van zes maanden de vrije invoer van eenige bouwmaterialen werd toegestaan; doch in het midden van het opgegeven tijdvak werd dit decreet herroepen, ten nadeele van burgers der Vereenigde Staten, die in het vertrouwen op dat besluit gehandeld hadden. De Spaansche regering heeft langen tijd geweigerd de benadeelden schadeloos te stellen; eindelijk is de vordering erkend geworden en de betaling is beloofd, zoodra het bedrag der geledene schade zal zijn opgemaakt en geverifieerd.

» De gevraagde voldoening voor de aanhouding en visitatie van de stoomboot *El Dorado* is nog niet toegestaan; doch er bestaat grond om te gelooven dat dit zal geschieden. Deze zaak is, even als andere, aan de aandacht der Spaansche regering aanbevolen. Ik geef de hoop niet op van met Spanje eene algemeene schikking te treffen, welke, al belet zij niet geheel en al het terugkeeren van alle moeijelijkheden op Cuba, ze nogtans seldzamer zal doen worden en hare spoedige regeling, zoo zij sich mogten voordoen, gemakkelijker zal maken.

» *Mexico*. Vele Amerikaansche burgers hebben de tusschenkomst hunner regering ingeroepen, ter zake van aanrandingen van personen en eigendommen, voor welke de Mexicaansche republiek verantwoordelijk is. De ongelukkige toestand van deze republiek in de laatste tijden heeft hare regering niet vergund de vereischte aandacht te wijden aan de vorderingen en eischen van particulieren, en het komt ons voor dat zij aanspraak heeft op eenige inschikkelijkheid van onze zijde. Doch wanneer de revolutionaire bewegingen, welke onlangs in de republiek uitbraken, tot de organisatie van een stabiel bestuur mogten leiden, dan zal een dringend beroep op zijne regtvaardigheid worden gedaan, tot herstelling van al de verongelijkingen onzen burgers aangedaan. En er bestaat reden om te hopen dat dit beroep tot een gewenscht einde zal leiden.

» *Centraal - Amerika*. Wat de Amerikaansche republieken betreft, welke wegens hare nabuurschap en uit andere oogpunten, in eigenaardige betrekkingen tot onze regering staan, zoo was het steeds mijn streven alle verpligtingen van politieke vriendschap en goede nabuurschap getrouwelijk na te komen; desniettemin is dit tegenover eenige harer moeijelijk geworden, omdat het haar zelven aan de noodige kracht ontbreekt, om onwettige invallen op haar gebied af te weren, waardoor inderdaad het grootste gedeelte dier taak ten laste van de Vereenigde Staten

komt. Zoo heeft de toestand van anarchie en inwendige verdeeldheid in Nicaragua het mij ten pligt gemaakt een beroep te doen op de loyauteit onzer burgers, om zich te onthouden aan alle onwettige inmenging in de aangelegenheden van dien staat en ik heb met dat doel preventive maatregelen genomen, welke in gelijke omstandigheden zijn gebleken van de beste uitwerking te zijn, geweest tegenover de Mexicaansche staten Sonora en Beneden-Californie.

» *Tractaten.* Sedert de laatste zitting van het congres werden gesloten: een tractaat van vriendschap, handel, scheepvaart en uitlevering van misdadigers met het koningrijk der Beide Siciliën; een tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart met Nicaragua en eene conventie van commerciele reciprociteit met het koningrijk van Hawaii (de Sandwichs eilanden). Dit laatste rijk en de staat Nicaragua zijn ook toegetreden tot eene verklaring, waarbij zij als internationale regten erkennen, de beginselen, welke zijn uitgedrukt in de conventie van 22 Julij 1854, tusschen de Vereenigde Staten en Rusland gesloten. Deze tractaten en conventien zullen aan de ratificatie van den senaat worden onderworpen.»

Alsnu treedt de boodschap in bijzonderheden van de kwestien betrekkelijk Kansas, Nebraska en de slavernij, kwestien van geheel binnenlandschen aard, en die slechts van middelmatig belang voor het Europesche publiek zijn. De president verklaart zich daarin krachtig tegen het abolitionisme. Betrekkelijk den finantielen toestand der Vereenigde Staten en de aangekondigde maatregelen ter bescherming van de kusten der Unie, zegt de boodschap het volgende:

» Uit rapport van den secretaris der schatkist blijkt, dat de ontvangsten gedurende het afgeloopen dienstjaar, geëindigd 30 Junij 1855, alle sommen inbegrepen, 65,003,930 dollars hebben bedragen en dat de uitgaven, gedurende hetzelfde tijdsverloop, zonder de betalingen op rekening van de openbare schuld mede te rekenen 56,365,393 beliepen. Gedurende hetzelfde tijdsverloop bedragen de gedane betalingen tot den inkoop van openbare schuld met inbegrip van den intrest en de premie, 9,844,528 dollars.

» De aanbouw van zes stoomfregatten, waarvoor de gelden door het congres zijn toegestaan, was op de meest bevredigende wijze gevorderd en met een spoed die grond geeft te gelooven, dat zij in het begin van het voorjaar voor de dienst gereed zullen zijn. Hoe belangrijk deze vermeerdering van onze zeemagt ook zij, blijft zij evenwel beneden het contingent, dat gevorderd wordt voor de bescherming der uitgestrekte kusten en groote commerciele belangen van de Vereenigde Staten. Met het oog op dit feit en op de erkende wijsheid eener staatkunde van trapsgewijze en stelselmatige vermeerdering van de marine, zal u worden voorgesteld eene som aan te wijzen voor den aanbouw van zes stoomkorvetten.»

Gevoelens omtrent de kansen van den vrede.

De verschillende bladen deelen thans hun gevoelen mede over de meerdere of mindere kansen op een spoedigen vrede, ten gevolge van het aannemen der Oostenrijksche voorstellen, door Rusland ontstaan. Zoo leest men onder anderen dienaangaande in den *Times* het volgende artikel:

» Te midden van het geweld en geraas der oorlogstoebereidselen, doet zich plotseling eene groote kalmte voor, en de moker van den wapensmid blijft opgeheven, de hand van den scheepsbreeuwers rust, tijdens briden het oor leenen aan de onverwachte geruchten van den vrede. Maar wij zijn nu eenmaal den oorlog gewoon geworden en het komt aan Engeland bijna even onmogelijk voor om tot de oude vreedzame sleur terug te keeren, als het nu twee jaren geleden onmogelijk scheen de gewoonten en de vreedzame betrekkingen af te schudden, welke die veertig jaren in het leven riepen.

» Het ware dan ook, naar onze meening, niet ten eenemale overeenkomstig de waarheid, wanneer men zeide dat dit land dat onverwachte vooruitzigt op den vrede, met onverdeelde voldoening begroet. Niemand is onmenschelijk genoeg om den oorlog in beginsel te verdedigen, maar er zijn een groot aantal lieden, die van meening zijn dat de voortzetting van den oorlog nog één jaar, meer goed dan kwaad gesticht had.

» Onze krijgstoerustingen zijn zoo grootsch, ons leger en onze vloot nemen een zoo veel belovend aanzien aan, en Ruslands magt is zoo klaarblijkelijk verminderd en geschokt, dat wij redelijker wijs mogten hopen, bij het einde van een nieuwen veldtogt veel gunstiger voorwaarden te kunnen voorschrijven, waarvoor wij dan den besten aller waarborgen zouden gehad hebben: de algeheele uitputting en magteloosheid van onzen tegenstander.

» Evenwel is het in soortgelijke gevallen verstandiger om aan die wraakgodin den weg af te snijden, welke zoo haastig al degenen bezoekt, die door eene overdreven hoop op eene gelukkige toekomst, blind zijn voor het tegenwoordige, en is het gevolgelijk voor ons beter om de hand te sluiten, ten einde het feitelijke succes, dat onder ons bereik ligt, krachtig te omklemmen, dan die hand te openen om naar een goed te begrijpen, dat, wel is waar verleidelijker, maar tevens meer onzeker en gevaarlijker is.

» Bevrijd te zijn van de steeds hernieuwde catalogussen der slagtoffers, van de snelle vermeerdering onzer nationale schuld, van het vooruitzigt van een 10 pCts. income-tax en van eene gestadige stoornis in ons muntstelsel, op eene afdoende wijze den kop in te drukken aan de onbeschoftheid en den aanval eener mogendheid, die, twee jaar geleden, slechts door een hooghartig stilzwijgen wilde antwoorden op onze levendige vertoogen en die vertoogen behandelde, om ons van het beeld der keizerin Catharina te bedienen, gelijk de maan de wolven behandelt die haar huilend aanstaren, — ziet, daar zoo degelijke en feitelijke voordeelen, dat wij ze niet zouden uitwisselen voor de schitterendste toekomst, die ooit den schepper van visioenen en droombeelden heeft tegengeblonken.

» Verzekeren wij er ons alléén van, dat wij datgeen bezitten wat we eischen, dan zullen wij niet meer wijsgeerigheid het verlies kunnen dulden van al de schoone zaken, die een volgend oorlogsjaar ons had kunnen te gemoet voeren.

» Bij dat al waarschuwen wij het publiek tegen de overtuiging, die het uit de jongste dépêches zoude kunnen putten, dat Rusland onvoorwaardelijk al de voorstellen der geallieerden heeft aangenomen.

» Het vijfde voorstel is namelijk in algemeene bewoordingen gesteld en sluit niet de verpligting in zich om het eiland Aland niet te versterken, evenmin als elken anderen eisch, dien de geallieerden zullen vermeenen te moeten doen.

» Wij gelooven niet dat deze eisch bepaaldelijk aan Rusland onderworpen werd en wat nu ook waarschijnlijk moge schijnen, het kan nog niet bevestigd worden, dat Rusland in dezen eisch heeft toegestemd.

» Twee andere voorwaarden, waarbij wij vooral stil moeten staan, namelijk de ontwapening der Oostelijke kust van de Zwarte Zee en de magtiging voor consuls der Westersche mogendheden om in de Russische havens te resideren, — zijn slechts ter loops en op ingewikkelde wijze aangeroerd; waarom weten we niet; dat is de zaak van Oostenrijk. Wij zijn niet de voorname handelende personen bij deze onderhandelingen, maar we hebben de bemiddeling eener derde mogendheid gebezigd, wier pligt het is om Rusland te bewegen tot eene onvoorwaardelijke aanneming onzer voorwaarden, met alle hare nevenbepalingen, en zulks vóór dat wij aan de onderhandelingen zelve kunnen deelnemen.

» Voor den oogenblik gelooven wij niet dat deze punten van dien aard zijn, dat zij voortdurende hinderpalen voor den vrede kunnen worden, maar onze lezers moeten zich herinneren dat de meerbedoelde dépêche van een Oostenrijkschen diplomaat, en van geen Engelsch diplomaat voortsproot en dat daarin van een gezigtspunt wordt uitgegaan dat het onze niet is.

» Wat beteekent dan toch die onvoorwaardelijke aanneming van de zijde van Rusland? Wij hebben reeds vroeger eene aanneming van Rusland verworven en mogten eenige ondervinding garen van de koelbloedigheid, waarmede het in staat is te dien aanzien verraad te plegen. Andere dépêches uit Weenen spreken van de aanneming der voorwaarden, als grondslag van nadere onderhandelingen.

» In logischen zin is tusschen beide lezingen geen verschil, doordien de grondslagen, waarop de onderhandelingen moeten rusten, onvoorwaardelijk dienen aangenomen te worden, doch wij hebben geleerd op welk wijze Rusland de zaak opvat, want wij herinneren ons, dat Rusland ten vorigen jare er in toestemde om afstand te doen van zijn overwigt in de Zwarte Zee, doch daarna niet te bewegen was om de middelen goed te keuren, die tot de vernietiging van dat overwigt moesten leiden.

» We gelooven niet, dat deze moeijelijkheden den vrede ernstig belemmeren kunnen dien het hof van St. Petersburg besloten schijnt overeenkomstig zijn belang te beschouwen, maar we willen toch de overdreven hoop een weinig stillen van hen, die gelooven dat alles reeds gedaan is en dat aan Frankrijk en Engeland niets meer te doen overblijft dan de klokken te luiden, vreugdevuren aan te steken en de kosten te betalen.

» Wanneer Rusland slechts één oogenblik gelooft, dat de hoop op rust onze waakzaamheid ontzenuwd, onzen moed ontwapend heeft, dan zal al het werk op nieuw moeten aangevangen worden, want het zal gewis het middel weten te vinden om zich van zijne concessien los te maken en zijne vroegere wantrouwige en hooghartige houding weder aan te nemen.

» Het middel om den vrede te verwerven ligt daarin, dat wij onzen tegenstander moeten doen gevoelen — en dat is werkelijk de waarheid — in welke mate de vrede voor hem noodzakelijker is dan voor ons.

» Zonder vrucht bezigden wij overreding en vertoogen; we beproefden geweld, we handelden, en kwamen tot de meest bemoedigende gevolgen. Door een krachtig bestaan noodzaakten wij den vijand te onderhandelen; door de handhaving dier kracht en bedrijvigheid, zullen we de onderhandelingen tot een goed einde leiden.

» Het is eene gewone dwaling der geschiedschrijvers, dat zij in soortelijke aangelegenheden, te veel invloed toeschrijven aan het talent der gevolmagtigden en te weinig aan de betrekkelijke kracht der onderhandelende staten. Nimmer waren onderhandelaars gelukkiger, dan Karel XII vóór den veldslag van Pultawa, en dan Napoleon vóór de expeditie van Moskou, want hunne argumenten werden door bajonetten gesteund, en hunne logische dwalingen werden bedekt door het gebulder van hun geschut.

» Na hunne groote tegenspoeden onderhandelden zij met een gelijk talent, maar met een geheel verschillend succes, want de magt die hunne kracht daarstelde, was verdwenen.

» Meer nog dan in den loop des oorlogs is het dus thans onvermijdelijk om de noodzakelijke toebereidselen voort te zetten ten einde

onze krachten te land en ter zee voor den aanstaanden veldtogt in voldoenden staat te brengen. Nimmer deed zich deze noodzakelijkheid dringender voor; nimmer zouden de gevolgen eener verslapping te dien aanzien, spoediger gevoeld worden.

»Het doel ligt onder ons bereik; daarom moeten we onze pogingen verdubbelen. Die gedragslijn volgende, zullen wij de edelste zegepraal behaald hebben, namelijk: een degelijken en duurzamen vrede, of wel, we zullen dan in staat zijn, om aan hen, die ons dien vrede ontroofden, een nog duurzamer berouw te berokkenen.»

De *Morning Chronicle* waarschuwt het publiek mede tegen al te groote ligtgeloovigheid. Het blad herinnert mede, dat Rusland reeds eenmaal de vier waarborgen aannam als grondslag van onderhandelingen om ze later weder te verwerpen, doch het blad laat daarop volgen:

»Het is evenwel goed te weten, dat deze belangrijke concessie van de zijde van Rusland in omstandigheden gedaan wordt, die meer geschikt zijn om vertrouwen in te boezemen. De raadslieden van den Czaar weten zeer goed, dat hun vroeger gedrag de diplomatieke eer van Rusland in Europa heeft verdacht gemaakt, en wel dusdanig, dat zelfs Oostenrijk van Rusland een duidelijk en categorisch antwoord heeft gevraagd. In dien stand der zaak kunnen we wel is waar weder vele diplomatieke listen verwachten, maar niet de herhaling van de ernstige en beleedigende beslissing, die de gedragingen aan prins Gortschakoff bij de jongste Weener conferentien kenschetste. Datgeen, waarover beraadslaagd zal worden, zal in eene duidelijke en heldere taal worden geformuleerd, en wanneer daarna het resultaat bekend wordt, dan zal het geen strik daarstellen voor het openbaar gevoelen in Europa.»

De *Morning Post* beweert, dat men het erlangde resultaat aan den aandrang van het Weener kabinet en de Duitsche hoven bij Rusland te danken heeft; de Oostenrijksche voorstellen zijn alle vijf aangenomen en Rusland heeft zich onvoorwaardelijk aan dezelve gebonden, in de overtuiging dat het een derden veldtogt onmogelijk zoude kunnen doorstaan. Op deze inleiding laat het blad echter volgen, dat men niet moet vergeten dat de goedgekeurde vijf punten niet alles bevatten wat aan de Westersche mogendheden noodzakelijk toeschijnt, om zich met onderhandelingen in te laten. Toen het Weener kabinet aan Engeland en Frankrijk vroeg, onder welke voorwaarden zij vrede zouden willen sluiten, werd een bepaald en duidelijk antwoord gegeven. Op dit antwoord bouwde Oostenrijk zijne voorstellen, doch hij heeft den Czaar den geheelen en juisten inhoud onzer eischen niet medegedeeld en het zoude onbillijk jegens ons zelven en jegens Rusland zijn, de openingen te beginnen voor dat de preliminairen zoo duidelijk en onmiskenbaar zijn vastgesteld, dat Rusland niet beweren kan, in de onderhandelingen verstrikt te zijn, zonder de geheele strekking daarvan geweten te hebben, en wij zelven niet weder blootgesteld zullen zijn aan de manoeuvres van eene slimme diplomatie. Zoo is bij voorbeeld in de Oostenrijksche voorstellen geen enkel maal gewaagd van de Alandseilanden, terwijl het toch, naar wij gelooven, aan het licht zal komen, dat lord Clarendon aan het Weener kabinet uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven, dat wij op de verpligting van Rusland, om Bomarsund niet weder op te bouwen, moesten blijven staan. Onder deze omstandigheden zal het de pligt der oorlogvoerenden zijn, Rusland, voor dat de opening der onderhandelingen kan plaats vinden, met hunne inzigten bekend te maken, om elke mogelijkheid van een verkeerd begrip daarvan te voorkomen. Deze voorstellen zullen naar wij vertrouwen, door Oostenrijk en Duitschland ondersteund worden. Neemt het Petersburger kabinet ze aan, dan volgen de onderhandelingen, doch niet te Weenen, of te Parijs of Londen, maar in de eene of andere geschikte plaats. Ondertusschen mogen wij de geduchte toerustingen voor den voorjaarsveldtogt geen oogenblik staken.»

Al de bedenkingen van den *Times*, *Post* en *Chronicle* worden door de *Daily News* gedeeld. Buitendien maakt het blad nog de opmerking, dat de Oostenrijksche voorstellen meer ten gunste van Oostenrijk dan van Turkije zijn. Laatstgenoemde mogendheid wint niets dan den waarborg of den quasi waarborg, dat Rusland geene geduchte vloot in de Zwarte Zee er op nahouden en Sebastopol niet weder opbouwen zal. Voor zoover de onmiddellijke oorzaak van den oorlog betreft, de inmenging van het buitenland in zijne binnenlandsche aangelegenheden, blijft Turkije ongeveer op zijn vorig standpunt. Eene gezamenlijke inmenging zal in de plaats treden van het uitsluitend beschermheerschap van Rusland en anarchie in Turkije permanent maken. En voor dat men de constitutie kent, welke de vorstendommen zullen erlangen, en voor dat de Oostenrijkers ze verlaten hebben, behoeft men de vorstendommen nog geen geluk te wenschen. Bij dat alles bevatten de voorwaarden veel kwetsends, veel vernederends voor het trotsche Rusland. En juist de zekerheid dat Rusland na weinig jaren, zich daarover zal wreken, doet aan de mogelijkheid van een duurzamen vrede van dien aard twijfelen. Is het den geallieerden overigens ernst met den vrede, dan moet zij ook tijdens de onderhandelingen den oorlog met onverslapte energie voortzetten.

De *Morning Advertiser* tracht mede te betoogen, dat de laatste daden van Rusland nog in geenen deele gelijk staan met het sluiten van den vrede. Het blad ziet daarin niets dan de toestemming van Rusland om te onderhandelen, ten einde aan den oorlog een einde te maken. Het blad verklaart zich gelijktijdig met heftigheid tegen het sluiten van eenen wapenstilstand en wil den oorlog tot elken prijs voortzetten tot aan het tijdstip waarop de vrede feitelijk zal gesloten zijn.

De *Herald* is niet ongeneigd aan Rusland's opregte aanneming der Oostenrijksche voorstellen te gelooven, omdat zij de beste zijn, waarop het ooit kon hopen en omdat zij voor eene stelselmatige voortzetting der oud Russische veroverings - plannen geen grendels schuiven. Het verlies van Ismaïl zal Rusland weinig deren, zoolang het de Krim behoudt; in het bezit van Sebastopol, Nicolaieff, Cherson, Anapa, Kertch, Kinburn en Oczakoff, kan het het derde punt, dat op het papier zijne heerschappij over de Zwarte Zee afschaft, hartelijk uitlagchen.

De *Globe* verdedigt van zijn kant de Oostenrijksche voorstellen tegen de »belagchelijke haarkloverijen van zekere politici», en drukt in een ander artikel zijne overtuiging uit, dat Rusland *mauvais jeu bonne mine* gemaakt en de vijf punten opregtelijk aangenomen heeft. In de argumenten van de *Globe* is niets nieuws. Rusland heeft ingezien dat zijne nederlaag aan de geheele wereld bekend is en bevreesd bij het voortzetten van den oorlog nog erger te varen.

Burgerlijke Stand.

Van den 29 Februarij tot den 6 Maart 1856, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 29sten, Jean François Wernie, Echtgenoot van Maria Anna Wirth, 68 jaren. — Den 2 Maart, Johan Frederik, zoontje van Aron Hisquias Arrias en Merjam Isak de Meza, 2 maanden. — Den 3den, Magdalena Andresa Maij, 52 jaren. — Idem, Frans Visser, 44 jaren. — Den 4den, Alfred Marius, zoontje van Henrij Monsanto, en Louisa Maria Kaps, 5 maanden. — Idem, Geert Schmid, 26 jaren, Jager. — Idem, Elisabeth Brunette Edens, 60 jaren. — Den 5den, Henrij Louis Pruijssing, 29 jaren.

Levenloos geboren:

Den 29n. Februarij, een kind van het Mannelijk geslacht van Autoinette Essed.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.

VRIJDAG, den 7den Maart 1856.

Het Huis en Erf, aan den grooten Rijweg van Combé, Eerste Buitenwijk No. 38b. — Het bloote Erf No. 39, beide behoorende tot den gemeenschappelijken boedel van F. F. J. Bothe en overledene Echtgenoot Susanna Oliviera. — f 885. — G. H. L. BAKKER qq.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co. Sluit 20 dezer.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co. — Sluit 25 dezer.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Calijpso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Societeit: DE **VEREENIGING.**

Buitengewone Vergadering op **HEDEN AVOND** ten 8 ure. (2522)

Over zes weken, den preciesen dag nader te annonceren, zal door den Vendumeester A. Salomons worden verkocht Het **HUIS** en **ERF** aan de *Rust en Vrede Straat*, N. W. La. B No. 41.

De bewijzen van eigendom en veilconditie, zullen in tijds bij genoemden Vendumeester ter *visie* liggen. (3080)

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

F. P. BOUGUENON qq.

De pillen van *Holloway*

zijn het beste bekende geneesmiddel hetwelk thans verkocht wordt.

De standdeelen waaruit zij zijn zamengesteld, zijn zoo onschadelijk, dat zij bij het zwakste gestel, zonder aarzelen kunnen genomen worden. Ook voor diegenen welke aan de beterhand zijn doen zij goede diensten, dewijl zij uitsluitend zijn zamengesteld uit genezende kruiden; de uitvinding van iemand, die er zijn werk van gemaakt heeft, de kwalen waaraan de maatschappij onderhevig is, te verzachten. Zij behooren dus, en verdienen met geestdrift toegejuicht te worden, daar zij aan eene behoefte voldoen, die men sedert lang in dit land gevoeld heeft.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhavenbrug straat* a f 1 en f 3. (2931)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.